

[Dyremose]

Det foreslås – og det er baseret på direktivet – at de indskudte formuer i forbindelse med stiftelse af et selskab skal vurderes af uvildige sagkyndige; det ser vi positivt på.

Man skal også i henhold til direktivet træffe særlige foranstaltninger i tilfælde af betydelige kapitaltab; det er forslaget's stk. 46. Vi har sympati for hensigten, men vi synes, det er en lidt for rigoristisk bestemmelse, ministeren er fremkommet med, og den er strammere, end han er nødt til i henhold til direktivet. F.eks. er den tidsfrist, som er sat, medlemsstaternes eget valg, og igen mangler der i lovforberedelsen oplysninger om, hvorvidt de krav, vi her kommer med i Danmark, er strammere end de krav, man kommer med i udlandet.

Men det værste i denne sammenhæng er sådan set ikke stk. 46, men det tilhørende stk. 66 om bestyrelsesmedlemmernes ansvar. Det hedder i denne bestemmelse:

»Bestyrelsesmedlemmer er endvidere ansvarlige for tab efter stk. 1, hvis de undlader at foretage de foranstaltninger, som er foreskrevet i § 69 a. . . .«

Der er her tale om et erstatningsansvar med omvendt bevisbyrde. Det er i strid med den almindelige erstatningsretlige tradition. Det vil afskrække en række bestyrelsesmedlemmer, det vil også afskrække, tror jeg, de medarbejdervalgte bestyrelsesrepræsentanter, og jeg mener, at den del af forslaget bør udgå.

Jeg har kommentarer også til spørgsmålet om aktionærloven og spørgsmålet om at give lettere adgang til medarbejderaktieordningerne, men kan nok ikke nå det i første runde, fordi vi kun har ti minutter til denne omfattende sag.

Jeg vil derfor bruge de sidste to minutter på at sige lidt om anpartsselskabsloven. For det første for at præcisere, at vi ikke er nødt til at ændre denne lov i henhold til direktivet, og hvad angår de bestemmelser, der indgår i ændringen, hvis man ønsker parallelitet, er der ingen grund til at være så stram i kravene, som ministeren er. Det er mit indtryk, at en gennemførelse af kravet om at forhøje kapitalen fra 30.000 kr. til 100.000 kr., vil være en vældig belastning for virksomhederne.

For det første vil det være en administrativ belastning at skulle lave vedtægtsændringerne, og for det andet: hvor skal virksomhederne

skaffe pengene fra? Skal de trække dobbelt så meget ud af selskabet som løn og udbytte, aflevere halvdelen til skattevæsenet og derefter indskyde den anden halvdel i selskabet som risikovillig kapital? Hvis svaret er ja, så øger det i hvert fald ikke selskabernes kreditværdighed, hvilket ellers hævdes at skulle være formålet med forslaget.

Når man kombinerer det voldsomt forøgede kapitalkrav med de helt nye regler om tvangslikvidation i forbindelse med tab af halvdelen af kapitalen, tror jeg simpelt hen, at man for det første lukker et antal virksomheder, og for det andet forhindrer, at en række nye virksomheder bliver etableret. Derfor kan jeg love ministeren og det danske erhvervsliv, at vi fra det konservative folkepartis side vil kæmpe med næb og kløer mod, at man ødelægger vilkårene for de små og mellemstore virksomheder, som er livsnerven i det danske samfund, og som er af afgørende betydning for beskæftigelsen af den danske lønmodtager og af afgørende betydning for, at de danske forbrugere har et frit forbrugsvalg.

Ellemann-Jensen (V):

Lovforslagene har jo været længe undervejs, bl.a. fordi de er kommet i klemme mellem et par folketingsvalg, og det forklarer selvfølgelig, hvorfor det har trukket ud, men forhåbentlig har ministeren ikke nu så stort et hastværk, at han vil presse sine lovforslag igennem i en fart.

Det er jo, som det også er nævnt tidligere i debatten, særdeles vigtige lovforslag for alle, der driver erhverv i selskabsform, og derfor bør vi kunne give forslagene en meget nøje vurdering.

Det kan give anledning til nogen bekymring, at ministerens eget selskabsretspanel ikke finder at have fået tid til at kulegrave lovforslagene så grundigt, at man har kunnet afgive en fuldstændig vurdering. Det er klart, at det panel er ministerens eget rådgivende organ, og ministeren er jo på ingen måde forpligtet til at vente på det panel, men da det nu er en så kompliceret og vidtrækkende lovgivning, skal jeg henstille til ministeren at give både sig selv og panelet tid, for det vil lette en saglig behandling af lovforslaget i udvalget, hvis selskabsretspanelet får tid til at gøre sit arbejde færdig, og det vil også til sin